

Es Busqueret se'n va de viatge

Islàndia

terra de foc i glaç

Per Pere J. Garcias

Us podeu imaginar una terra on el foc i el glaç lluiten constantment, però que, malgrat haver estat així durant milions d'anys, cap dels dos està guanyant clarament. Doncs aquesta terra existeix i és Islàndia.

D'uns 103.000 Km quadrats, una cinquena part de la península Ibèrica, està situada entre els paral·lels 63 i 68 nord just enmig de la dorsal atlàntica on es forma nou sol marí mentre els continents d'Europa i nord-americà es separen uns 5 cm per any. Aquesta situació geogràfica té dues conseqüències molt

clares i, aparentment contràries, presenta una activitat volcànica intensa i el clima és subàrtic. Tot això fa que la seva flora i fauna siguin peculiars. La pròpia terra és una mixtura entre les illes Canàries i Escandinàvia. Aquí és la major glacera permanent de tot Europa, el Vatnajökull i a tota l'illa hi ha un munt de fonts termals que els habitants empren tant com a spas com per encalenticar les cases. Ja per situar l'illa als fulletons turístics hem d'esmentar els guèisers i la quantitat de cascades que pots trobar per tot arreu.

El primer que crida l'atenció de l'illa és la manca quasi absoluta de boscos desenvolupats, sols a certes parts molt arrecerades del vent podem trobar bosquerons de bedolls nans (*Betula pubescens*), que no superen els tres metres d'alt, pollancre (*Populus tremula*) i serveres (*Sorbus aucuparia*), amb un sotabosc de molses i líquens d'una gruixa espectacular. Una de les característiques d'Islàndia són les molses que recobreixen les colades de lava que formen unes catifes arrodonides que s'estenen sobre hectàrees de terreny sense solució de continuïtat. Depenent del grau d'hidratació, és a dir de l'estació de l'any, el color varia des d'un aclaparador verd maragda, en temps humit, al gris verdós a l'estiu.

Sent una terra que nasqué del mar mai ha estat en contacte amb cap massa continental i això es nota de seguida que repares amb la flora i la fauna. Els arbres, com ja hem apuntat, són escassos i de poques espècies, les molses i líquens són les plantes més comunes juntament amb plantes anuals de caire boreal. A les zones de recents erupcions volcàniques on el sòl és magre trobam un seguit de plantes adaptades als substrats mòbils com borrells i plantatges.

L'home va colonitzar aquesta terra fa uns 1.100 anys des de Dinamarca i mai ha estat fàcil viure a l'illa. Sense grans mamífers terrestres, sols les foques proporcionaven aliment regular als primers habitants. La caça de balenes fou una ocupació dels islandesos fins ben entrat el segle XX. Avui dia la major riquesa natural del país és la pesca del bacallà. Curiosament en els segles 17 i 18 es desenvolupà una espècie de llengua franca entre els islandesos i els baleners bascos, formada per mots bascos, islandesos, francesos i anglesos, amb més de 700 vocables, que els permeté tenir un intens tracte comercial durant aquells segles.

Com ja hem dit sols es troba de manera natural un mamífer terrestre, la guineu polar (*Alopex vulpinus*). Els homes dugueren rates i ratolins i importaren rens en el segle XIX que encara rodien per les parts interiors fredes i àrides de l'illa. Els mamífers marins estan un poc millor representats i la foca comuna (*Phoca vitulina*) i la grisa (*Halichoerus grypus*) són comunes a la costa.

Cegall de mosson, *Limosa limosa*

Fulmar, *Fulmarus glacialis*

Gorrió d'ala blanca, *Montifringilla nivalis*

Calàbria petita, *Gavia stellata*

El grup de vertebrats més ben representat són les aus encara que de manera diversa depenent dels ordres. Així les aus marines o lligades a la mar de qualque manera com ara els procel·lariformes, gaviformes, podicipediformes, anseriformes i caradriformes tenen un bon nombre d'espècies, mentre que els passeriformes sols en tenen 10 juntament amb 3 rapinyaires diürns i un nocturn, i la perdiu nival.

Islàndia és una visita obligada per a tota aquella gent atreta pel vulcanisme i, a més a més, interessada en la fauna marina i àrtica. Si de cas l'únic inconvenient és el preu ja que és especialment car a causa que gairebé qualsevol cosa l'han d'importar. La millor manera pot ser llogar una autocaravana que et permet moure't per tota l'illa, per on hi ha carreteres transitables hem de dir, i no està lligat a un hotel o granja. Pensau que la infraestructura hotelera és molt minsa quan es surt dels voltants de Reykjavik. La immensa majoria de camins interiors sols són transitables per vehicles 4X4 i sols a certes èpoques de l'estiu. El desglaç augmenta el cabal dels rius espectacularment i no és fàcil travessar segons quins. També hi ha rutes per fer senderisme que van de refugi en refugi, però cal reservar-les amb molt de temps perquè les places són molt limitades. •

Mussol migrant. *Asio flammeus*